

РЕШЕНИЕ

№ 1000

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12309** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, във връзка с гл. X. от АПК.

Подадена е жалба от Адвокатско дружество “К. и В.” с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат Н. К., против Решение № ПИ-411/27.11.2020 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с която е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195, ал. 1, чл. 200 от ДОПК, във вр. с чл. 205 от ДОПК, изх. № С 200022-022-0077464/05.11.2020г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С..

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона, процесуалните правила и противоречи на принципа на съразмерност. Твърди, че постановлението за налагане на обезпечителни мярка противоречи на закона, тъй като изложените мотиви са бланкетни, несъобразени с конкретиката на делото. С оглед на подробно изложените в жалбата съображения, моли съда да отмени оспореното от него решение

Ответникът по жалбата- Директор на ТД на НАП- [населено място], чрез процесуалния си представител юриск. Ц. поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Твърди, че наложените обезпечителни мерки съответстват на изискванията на закона и са наложени във връзка с установени изискуеми публични задължения на лицето. Твърди се, че в ТД на НАП, офис „Център“ са налични пълномощни, за подаване на декларациите обр.б. Моли в полза на дирекцията да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III-то отделение, 75-ти състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за

установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима.

Обжалва се Решение № ПИ-411/27.11.2020 г. на директора на ТД на НАП, [населено място], с което е потвърдено Постановление изх. № С 200022-022-0077464/05.11.2020г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С..

Срещу Адвокатско дружество „К. И В.“ с ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело №170217644/2017г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания. Общият размер на публичните задължения, съгласно справка за общите задължение е 32 703,64 лв., главница - 24400,17 лв. и лихви - 8303,47 лв., изчислени към 05.11.2020 г. Във връзка с образуваното изпълнително дело №170217644/2017г. е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С170022- 048-0106147/06.06.2017 г., но невръчено на задълженото лице.

За обезпечаване на установени и изискуеми публичните задължения публичният изпълнител, при ТД на НАП С., е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки (П.) с изх. №С200022-022-0077464/05.11.2020 г., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, с което е наложил обезпечителна мярка - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, изходящи се в [фирма].

В хода на изпълнителното производство е издадено запорно съобщение с изх. №С200022-003-0054454/05.11.202г. до Ю. БЪЛГАРИЯ, във връзка с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0200022-022-0077464/05.11.2020г. Отчитайки липсата на средства по вече запорираната банкова сметка на ЗЛ, и след извършена проверка в У., при която от страна на публичният изпълнител е установено, че дружеството има новооткрити банкови сметки, е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0210022-022-

0012060/19.02.2021 г. към Първа Инвестиционна Банка АД, която с писмо е направила отказ да наложи запор върху сметката на дружеството, тъй като същата е открита в съответствие с чл.39, ал.1 от ЗА и сдумите по тях не са част от имуществото на адвоката или адв.дружество и не подлежат на запориране.

От Решение № ПИ-411/27.11.2020г. се установява, че е оставена без уважение жалбата на адвокатското дружество срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

Срещу това решение е подадена жалба, която е поставила началото на настоящото производство.

В хода на съдебното производство са събрани допълнителни доказателства по инициатива на жалбоподателя – всички подадени декларации до НАП от Адвокатско дружество „К. и В.“ за периода след 01.01.2015г.

При така установените факти АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град обосновава следните правни изводи:

Жалба е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Съгласно чл.195, ал.1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се

извършва, когато без него ще се затрудни или ще бъде невъзможно събирането на публичното задължение, като обезпечението се налага по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалва по реда на чл. 197 ДОПК. Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Обезпечителни мерки се налагат с мотивирано постановление от публичния изпълнител. Обезпечителната мярка следва да съответства на задължението, което обезпечава.

Съдът, с оглед задължението си за служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт по чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на постановлението на публичния изпълнител за налагане на обезпечителни мерки и на решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В случая обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и формално съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. Обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С. е валидно и допустимо. Същото е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП – С. и в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

В случая е наложена обезпечителна мярка - запор върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „Ю. България” банкови сметки.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНОМ запор.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК - доколкото изпълнителните основания – декларации обр.6 се представиха от жалбоподателя и в о.с.з. заяви, че в тях фигурира като подател неговото име, но същият не ги е подписвал. Твърди се, че декларациите не са подавани от него, нито е упълномощавал трето лице да подава такива. Въпреки това не се направиха от жалбоподателя доказателствени искания, нито се ангажираха доказателства за доказване на твърдяните от него обстоятелства.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл.197, ал.2 ДОПК – дали обезпечителните мерки са наложени при установена обезпечителна нужда.

Съгласно чл.195, ал.3 ДОПК всички видове обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това обжалваното ПНОМ е

подписано от Н. С., публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл.196, ал.1, т.1-9 ДОПК. Доводите на публичния изпълнител са лаконични: ще се затрудни събирането на установено и изискуемо публично вземане по изп. дело №[ЕИК]/2017г. Публичният изпълнител не сочи конкретни факти, с които аргументира възприетата обезпечителна нужда.

Предприемането на обезпечителните мерки законът свързва с наличието на определен риск за събиране на публичното вземане. Налагането на обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, в чиято тежест е да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципът на съразмерност по чл.6 от АПК. В разглеждания случай съдът намира, че в постановлението и потвърждаващото го решение липсват конкретни мотиви, които да правят обосноваването извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на публично задължение. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обосноваван. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на мерките следва да е обосновавана от органа съобразно преследваната от закона цел.

Липсата на мотиви относно необходимостта за налагане на мярката, съставлява нарушение на изискването на чл.195, ал. 2 ДОПК и лишава съда от възможност да установи дали актът е в съответствие с целта на закона. Това нарушение е особено съществено и е основание постановлението за налагане на обезпечителните мерки да бъде отменено като незаконосъобразно.

Целта на обезпечението е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително трудно. В обжалваното постановление не са посочени конкретни или каквито и да било обстоятелства, които да обосновават необходимост от налагане на обезпечение.

С оглед липсата на мотиви за налагане на обезпечителни мерки, съдът намира, че в случая не е доказана обезпечителна нужда, а наложената мярка противоречи както на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, така и с преследваната от закона цел.

Предвид изложеното, Решение № ПИ-411/27.11.2020г. на директора на ТД на НАП–С., ведно с потвърденото с него ПНПОМ като незаконосъобразно издадени следва да бъдат отменени.

Основателно е при този изход на спора и своевременно заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, каквито той е направил за заплащане на 50 лв. държавна такса по жалбата.

Водим от горното и на основание чл.197, ал.3 от ДОПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Адвокатско дружество “К. и В.” с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат Н. К. - Решение № ПИ-411/27.11.2020г. на директора на ТД на НАП, [населено място], с която е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл.195, ал. 1, чл. 200 от ДОПК, във вр. с чл. 205 от ДОПК, изх. № С 200022-022-0077464/05.11.2020г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С. и вместо него постанови:

ОТМЕНЯ наложените с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 200022-022-0077464/05.11.2020г. на публичния изпълнител при ТД на НАП-С.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите да заплати на Адвокатско дружество “К. и В.” с ЕИК[ЕИК] разноски за държавна такса в размер на 50 лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: